

Saša Jantolek

Branko Kukurin

A
J
N
G
E
L

FOTO KLUB SLOBODA

S A Š A J A N T O L E K
c r t e ž i

B R A N K O K U K U R I N
f o t o g r a f i j e

Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Savjetnik za Sloveniju: Ivo Prančić

Izdavač: Zlati Ajngel, Varaždin
Za izdavača: Darko Sačić
Katalog: Darko Sačić
Tekstovi: Ervin Dubrović
Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin
Naklada: 200 primjeraka

Zlati Ajngel d.o.o.
42000 Varaždin, Gajeva 15
tel. +385 42 212 702
info@ajngel.hr
www.ajngel.hr

PROGRAM PODRŽAVA MINISTARSTVO KULTURE RH

V A R A Ž D I N
2 7 . 3 . - 1 2 . 4 . 2 0 1 5 .

JANTOLEKOVI KUKCI, NAMETNICI I OSTALA GAMAD

Saša Jantolek već je odavna izborio posebno mjesto u kastavskom i riječkom likovnom krugu. Njegova se izražajnost opire tradicionalnim umjetničkim vrsnim i žanrovskim podjelama, a njegova ostvarenja ne završavaju ni posljednim potezom kista ni točkom na kraju posljednje rečenice pojedine priče. Iza svakog rada uvijek slijede novi radovi koji se nadovezuju na stare, a skulpture i asamblaži uglavnom postaju dio cjelovitih priča, nerijetko popraćenih kratkim tekstom i posebnim crtežima - *ilustracijama*.

Zapravo bi se Jantolekov rad najpotpunije i najbolje mogao predstaviti filmskom pričom kojoj bi on sam bio glavni junak, a kojoj bi scenografija bila sačinjena od njegovih likova i prizora predstavljenih šarolikim skulpturama, asamblažima, reljefima, slikama i crtežima, i to u ozračju njegova ateliera.

Jantolekova atelje-galerija posebno je ostvarenje na glavnom kastavskom srednjovjekovnom trgu Lokvini. Zapravo je čudesno neprimjetno nadgradio starinsku pučku konobu i stvorio naročitu cjelinu. Neuobičajenom je lakoćom i prirodnošću u potpunosti sačuvao drvnicu s uredno posloženim cjepanicama, sa sjekirom u panju za cijepanje i iverjem raspršenim uokolo, te joj samo pridodao galerijski dio s primjerenom rasvjetom, a da ni u kojoj pojedinosti nije učinio ništa nasilno i ničim narušio izvornost. Čini se kao da nije pomaknuo nijednu cjepanicu. Svakako nije narušio hrpu i nije nimalo pokvario ugođaj nego ga, naprotiv, bešumno pretvorio u umjetnički prostor i u vlastito autorsko djelo!

Galerija u drvnicama, na glavnom gradskom trgu s otmjenim hotelom i čuvenim restoranom, s gradskom vijećnicom i gotičkom crkvicom, sa "šternom" uz koju se vežu najpoznatije kastavske legende i priče, kao stvoreni su za Jantoleka i njegovu bujnu maštu koja je proizvela i *Kukce*, *nametnike* i *ostalu gamad*, ciklus koji još uvijek nastaje. U njima se ogledaju srednjovjekovni bestijarij, starinske bajke, primorske pučke priče o šumskim bićima uz, dakako, istančanu Jantolekovu ironiju, bezazlenu zaigranost i nepresušnu maštovitost. Nije nikakva slučajnost da se njegovim radovima vesele i djeca i odrasli, priprosti i učeni. Razumiju ih i sladokusci i oni koji inače ne obilaze umjetničke galerije nego, naprotiv, bježe od umjetničkih krugova i pretenciozne umjetnosti.

B I O G R A F I J A

SAŠA JANTOLEK, rođen 24. siječnja 1968. godine u Rijeci. Umjetničko djelovanje Saše Jantoleka obuhvaća strip, crtež, slike, instalacije, objekte, ironične konceptualne ili „stvarne“ pusteve (pokladne lutke), poetske ilustracije, lutke, pri čemu je konstanta njegovog umjetničkog izražavanja integracija slikarskog i kiparskog, humorističnog, maštovitog i lucidnog, poetskog i grotesknog. Posuđujući fragmente različitih umjetničkih stilova, tehnika i postupaka - na tragu dječjeg izraza, mediteranske senzibilnosti, neo-ekspresionizma, ludizma, outsider arta, art bruta - kroz svoj je rad ostvario karakterističan stil i estetiku. Jantolekova imaginacija odnosi se na ilustraciju životnih sekvenci, inčimnih životnih fragmenata njegovih epizodista, često bizarnih uvijek emotivno bliskih i shvatljivih. Član je HDLU Rijeka, HDLU Istre, ULUPUH-a i HZSU-a.

Samostalno izlaže od 2006. godine, do sada na 31 samostalnoj te više skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu.

KUKURINOVI GLASI KASTAVSKI, STRASTI I SMIRAJI TEATARSKI

"Dvokomponentna" izložba Branka Janija Kukurina, posebno osmišljena za nastup u Varaždinu, posvećena je dvjema njegovim neprolaznim strastima, rodnom gradu Kastvu i kazalištu. Unatoč višestrukim zanimanjima koja razvija u širokom rasponu od konceptualnog do umjetničkog pristupa, ove su dvije teme neprestano prisutne u njegovu radu.

Kastav je trajna tema, i to najviše samo odabrani prizori u kojima uvijek iznova istražuje nove svjetlosne mogućnosti. Gradska loža pred vratima srednjovjekovnog Kastva ishodište je i utočište svih Kukurinovi kastavskih inspiracija. Crno-bijela kontrastna slika, pretežno zamračena s neobičnim, uskim traciama svijetla, čini poznati, plemeniti prostor kamenitog zdanja naročitim i neobičnim. Kastavske su teme i strukture kamenog popločenja, monolitni stupovi i stepenice, kojima se pridružuju i strukture oronulog ožbukano zida i strukture tkanine, uvijek u stiliziranom, crno bijelom izdanju.

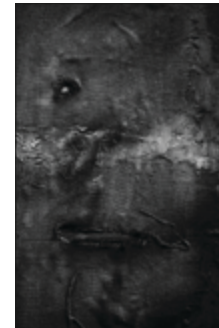
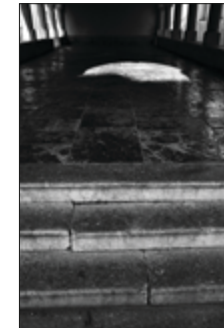
Posve su drugačije kazališne slike. Kukurin je obrazovanjem kroatist, naročito zainteresiran za scensku izvedbu dramskog teksta, za ljudski odnos, za tjelesni dodir, za humanizirani prostor s čovjekom u središtu. Godinama je pratio Šerbedžijin Teatar Ulyses na Brijunima, pa je tamo snimio i prizor iz Medeje, u kojoj su glavne teme naročito mučne. Radi se o ljubomori, brakolomstvu, pomračenju uma, o dramu koja završava tragičnim raspletom u najstrašnijem od svih zločina - umorstvom vlastite djece.

Osobit je i primjer iz Marinkovićeve Glorije - fotografije ispunjene prazninom, bez likova na sceni.

Ubrojeni su u ovu skupinu i neki od prizora koji ne pripadaju izravno kazalištu, no govore o dramskim kao i o lirskim prizorima, o čovjekovoj ranjivosti i tankočutnosti više nego o strasti, erosu i nasilnosti.

O tome svjedoče i fotografije nastale tijekom tijekom višegodišnjeg sudjelovanja u umjetničkoj koloniji u slovenskom kartuzijanskom samostanu Žiče, kraj Slovenskih konjica.

Ovdje je važna boja - da osjenča strast i patnju, radost i tugu, da kolorističkim intenzitetom istakne složenost i čudljivost ljudskih odnosa na vrhuncu dramske napetosti kao i da, jedva zamjetnim tonskim nijansama, izrazi melankoliju, čežnju i toplinu.

B I O G R A F I J A

BRANKO KUKURIN rođen 1950. u Koprju. Kastavac. Magistar književnosti. Od 1977. g. izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Urednik je fotografije u nekoliko edicija: „Zbornik Kastavštine“, časopisima „Glas kastavski“, „Travica“ i dr. te suradnik u mnogim foto projektima i edicijama. Pet godina radio je kompletnu fotoprodukciju „Teatra Ulyssys“ na Brijunima, a isto radi već šest godine u umjetničkoj koloniji „Iskanja“ u Žičkoj kartuziji u Sloveniji. Osim žurnalističke, putopisne, turističke, dokumentarne i umjetničke fotografije već tridesetak godina prati, fotografira, bilježi, dokumentira i piše o tradicijskoj narodnoj baštini sjevernojadranskog kraja čime se bavi i sa znanstvenog aspekta. Poseban predmet njegova interesa je usmeni pokladni teatar Istre i Hrvatskog primorja Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Rijeka i ima status fotografa - umjetnika. Zaposlen je kao stručni suradnik u Zavodu za povijesne i društvene znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Rijeci.

Do sada je izlagao na 19 samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu, te na niz kolektivnih.